

Una manifestant contra l'augment del període de cotització acusa Sarkozy d'"oferir-se una pensió reial", ahir a París ■ AFP

Més protestes socials arreu de França

■ Nova jornada de mobilitzacions contra la política laboral de Sarkozy ■ L'executiu tirarà endavant la reforma de les 35 hores

Alex Vicente
PARÍS. CORRESPONSAL

Els sindicats francesos van convocar ahir una nova jornada d'acció contra la política laboral del president Nicolas Sarkozy, a través de manifestacions convocades en 124 localitats del país per protestar contra la nova llei de jubilacions, que obligarà a cotitzar 41 anys (un més que ara) per obtenir una pensió completa, i contra una possible reforma de la setmana laboral de 35 hores.

No obstant, les manifestacions van obtenir un seguiment inferior al de l'última gran jornada d'acció sindical de finals de maig. Segons el sindicat CGT, unes 500.000 persones van participar en les manifestacions d'ahir. Al maig, el mateix sindicat havia quantificat els participants en 700.000. A París, els sindicats parlaven de 55.000 persones, mentre que la policia va comptabilitzar-ne només 18.000. La vaga només hauria afectat un 7,6% del personal dels ferrocarrils públics, mentre que al maig n'hauria afectat prop d'un 25%. Els trens van circular gairebé

amb normalitat, igual que el metro de París.

Els sindicats van apuntar a la divisió de les centrals per justificar el descens del seguiment. Tres dels set principals sindicats francesos s'havien desvinculat de la vaga. No obstant, la CGT va emplaçar els ciutadans a una nova vaga per a l'octubre.

La xifra

500.000

persones van protestar ahir contra la política laboral de Sarkozy, una xifra inferior a la del maig passat.

El govern també va afirmar que seguirà intentant renegociar les 35 hores en cada branca laboral. "Entenc que els sindicats no hi estiguin d'acord, però no es pot dir que hàgim mentit", va dir el secretari d'Estat per a l'Ocupació, Laurent Wauquiez. La desregularització de les 35 hores va ser la principal promesa electoral de Sarkozy durant la campanya del 2007. ■

Niels Annen Diputat i membre de la direcció de l'SPD

Entrevista

"Alemanya és més tolerant gràcies a l'SPD"

El diputat socialdemòcrata alemany Niels Annen divendres al Pati Maning, a Barcelona ■ MIQUEL ANGLARILL

PARADOXA • "Hem tingut grans èxits, però molts votants nostres s'han distanciat" **RETRET** • "Merkel no parla mai del seu suport a la guerra de l'Iraq ni de la seva proximitat a Bush" **Per: Anna Balcells**

Jove valor de la socialdemocràcia alemanya, Niels Annen (Hamburg, 1973) és diputat i membre de la direcció de l'SPD. Va participar divendres a Barcelona en un acte organitzat per la Fundació Rafael Campalans en el qual va explicar als socialistes catalans la importància estratègica del Programa d'Hamburg, l'última actualització de l'ideari de l'SPD, el partit més antic d'Alemanya.

La Unió Europea (UE) encara està paint el no d'Irlanda al Tractat de Lisboa. ¿Estem o no davant d'una crisi?

Sens dubte, és un rebuig clar que posa en crisi tot el projecte de la UE. Hem de ser clars: la gent té la impressió que Brussel·les posa les regles del lliure mercat primer, i els drets socials després. Aquesta crisi és una oportunitat per convèncer els ciutadans que Europa té respostes a la globalització, però això només serà així si es converteix en una Europa veritablement social.

L'SPD va revisar el seu programa l'octubre del 2007. Quines novetats en destacaria?

El programa d'Hamburg és clau per a la política alemanya. És el primer d'un partit polític al meu país que dona una resposta a la globalització. Pels liberals i els conservadors, la globalització és gairebé una llei natural a la qual hem d'ajustar els nostres sistemes socials. És a dir, hem de retallar els drets dels treballadors i reduir l'Estat de benestar

per adaptar-nos a les regles del mercat que, per ells, s'ha convertit en una mena de religió secular.

I l'SPD com afronta la globalització?

Nosaltres sabem que l'intercanvi econòmic s'està modificant i, per salvar la solidaritat i la cohesió social, hem de canviar la política. La innovació i la dinàmica del mercat són valors necessaris per crear riquesa i creixement, però alhora hem de trobar solucions per salvar els drets individuals i la solidaritat.

Vostès governen en coalició amb els democristians (CDU) des del 2005. ¿El programa d'Hamburg els permet accentuar el seu perfil propi?

Sens dubte. La cancellera [Angela] Merkel es presenta com una senyora preocupada per la situació social, de les dones; no parla mai del seu suport a la guerra de l'Iraq ni de la seva proximitat a Bush. I així se'ns fa difícil explicar què ens distingeix de la CDU. A l'altre cantó, tenim el partit L'Esquerra, que no ha d'assumir cap responsabilitat i que ens posa sota pressió des del seu populisme esquerrà.

Quin balanç fa dels gairebé tres anys de govern de gran coalició?

Estem orgullosos de portar gairebé 10 anys al govern a Alemanya. Hem contribuït a moltes reformes semblants a les que va fer aquí Zapatero. Les decisions importants del govern de gran coalició es basen en propostes de l'SPD, com el suport als joves, la llei de les energies renovables i la lluita per un sou

mínim. Només la resistència de la CDU ha fet que no fóssim capaços d'introduir una llei general per establir un sou mínim; el tenim aprovat solament per a alguns sectors.

¿A què atribueix la baixa intenció de vot que les enquestes donen a l'SPD?

Després de 10 anys al govern, els partits han de reinventar el seu projecte i, en aquest sentit, el programa d'Hamburg és una contribució. Hem vist falta de comunicació entre els líders. Hem aconseguit grans èxits, com la reducció de l'atur, però molta gent que va votar l'SPD les últimes dècades, se n'ha distanciat i té la impressió que la justícia social no és la prioritat.

Amb les reformes que va aplicar sent canceller, ¿Gerhard Schröder va fer la feina bruta per a l'SPD?

Schröder té el mèrit d'haver dut el partit al govern després de 16 anys a l'oposició. Alemanya és avui un país més tolerant, amb més drets per als ciutadans. Va ser dels primers països industrialitzats a canviar l'estructura de la seva economia per crear-ne una de sostenible. Va crear nous llocs de treball en l'àmbit de les energies renovables i això té a veure amb la nostra política. Les reformes, sens dubte, van ser dures, algunes mesures injustes, però la gent comença a entendre que van ser necessàries. La paradoxa és que avui vivim en un país que creix, que ha reduït l'atur, que ha creat una indústria competitiva, i el partit al govern els darrers 10 anys està en plena crisi. ■